

Caius Licinius Calvus*

Versei

I.

Ó, Pons Fabricius, te hű, kecses híd!
Hányszor jártam a hátadon mogorván,
rajtad hányszor elácsorogtam egykor!
Hányszor vártam a kedvesem remegve –
jaj, Tertullia mégis egyre késett...
Hányszor lestem a lépteit s a hangját,
ó, Pons Fabricius, csodás alakját
hányszor véltem a nyugtalan tömegből
már-már végre kiválni, fölragyogni –
ó, Pons Fabricius, milyen kihívó,
s még milyen fiatal vagy így, amint szép
könnyedén a beteg szigetre szökkensz!
Ó, Pons Fabricius, te tudhatod, hogy
mennyit néztem a tóduló habokba,
míg Tertullia tétován, de megjött.
Mennyi boldog időm veszett a lomha
árba – s folyt tova búsan! Álmaimmal
hosszan ballag alattad át a Thybris,
ó, Pons Fabricius, te hű, kecses híd!

II.

Lucullus, étkes bácsikám, zabálj mályvát,
céklát, salátát, hagymaszárt, sovány sóskát –
tán futja még spenótra is vagyonkádéból...
Hagyd másra már a mámaszószt, a bormártást,
a pávahúst, az osztrigát, homárt, gombát,
kappant, murenát, szűz kocának méhburkát!
Hagyd másra, mert csikarni fogsz megint – foslatsz,
rohansz, rotyogsz vagy székrekedsz a sok sülttől...
Hagyd másra pár halastavad, vadaskertet!
Hagyd rám – helyetted kapjak én gyomorrontást,
te meg, Lucullus bácsikám, zabálj mályvát.

III.

Tök Bibaculus, élj soká, te tömlő!
Kívánom, virulóbb legyél – s ezentúl
csak suntumi bort ihass rogyásig!

IV.

Optimaták! Likatok soha nem marad árva! Nagy orrát
bölcs Cicerónk, ha szagot fog, bármibe kész beleütni!

Kovács András Ferenc műfordításai

* Caius Licinius Calvus (i.e. 82-i.e. 47?) előkelő plebejus családból származó római szónok és költő, Catullus legjobb barátja. Irodalmár barátaival együtt elhatárolta magát Caesar és Pompeius politikai törekvéseitől. A szónoki pályán Cicero vetélytársának számított. A fiatal, művelt ifjak körének, a „neoterikusok” néven emlegetett csoportnak irodalomelméleti megalapozójaként kedvelt költő maradt az augustusi aranykor idején is. Számos költői művéből mindössze 155 vers, illetve 22 töredék maradt ránk.